

Srednja
tehniška in
poklicna šola
Trbovlje

Številka 2 | Letnik 1
Marec 2014

eCajtnig

STPŠ Trbovlje

Kolofon

Elektronsko glasilo
Srednja tehniška in poklicna šola Trbovlje
Številka: 2
Letnik: 1
Marec 2014

STPŠ Trbovlje
Šuštarjeva kolonija 7a
1420 Trbovlje
tel.: 03 56 33 450

Mentor:
Uroš Ocepek, prof.

Glavni urednik:
Roberto Kolobarič

Grafični podoba:
Domen Dolanc

Priprava oblike člankov:
Domen Dolanc, Roberto Kolobarič, Elmedin Dautović

Naslovna slika:
Elmedin Dautović

Lektoriranje:
Danila Jan

Sodelujoči: Borut Udovič, Amon Stopinšek, Urban Klinc, Simona Izgoršek, Matic Kvas, Kolektiv podjetja TOC d.d., Tomaž Jerman, Andrej Bombek, Domen Lanišnik, Žan Medved, Matic Obrez, Marko Obolnar

Uvodnik

Pozdravljeni, bralci šolskega glasila eCajtnng!

Danes je prvi dan pomladi in z veseljem vam sporočamo, da je na voljo nova številka eCajtnnga.

Kot veste, je bilo v prejšnjih letih šolsko glasilo poimenovano utrip, z letošnjim šolskim letom pa smo se odločili za novo ime- zakaj?

Razmišljali smo, da mora ime šolskega glasila predstavljati šolo ali pa vsaj kraj, v katerem se šola nahaja. V trboveljskem narečju beseda »cajtnng« pomeni časopis. Črka e pa zato, ker je v elektronski obliki.

Zakaj takšna grafična podoba?

Kot lahko vidite, so kombinirane tri barve – zelena, modra in bela. Te barve predstavljajo logotip eCajtnnga pa tudi logotip Srednje tehniške in poklicne šole Trbovlje.

Predvsem bi se zahvalil profesorjema Urošu Ocepku in Danili Jan, ki sta nas usmerjala, da je eCajtnng postal takšen, kakršen je.

Želim vam prijetno branje!

Roberto Kolobarič, glavni urednik

Ekskluzivno

DAN ZA SPREMEMBE

Tudi STPŠ se bo pridružila vseslovenski prostovoljski akciji Slovenske filantropije.

5. aprila, 9h – 12 h, pred in v STPŠ Trbovlje bo potekala prireditev

»SERBUS, SOSED!«

z garažno razprodajo

ustvarjalnimi delavnicami za vse generacije

športnimi in družabnimi igrami za otroke

Pridruži se nam in postani del prostovoljske akcije tudi ti.

Več informacij dobiš v šolski knjižnici.

Infomativni dan

Vsako leto dobi nekaj dijakov nalogo, da sodelujejo pri infomativnem dnevu.

Letošnji infomativni dan je bil zame malce drugačen, ker sem bil zadolžen za sprejem bodočih dijakov in njihovih staršev v avli in usmerjanje na predstavitev. Zadolžen sem bil zjutraj in tudi popoldan. Bila je drugačna izkušnja kot pred dvema letoma, ko sem sam šel na infomativni dan, da sem si ogledal šolo in spoznaval program tehnik računalništva. To mi je dalo možnost videti neko stvar z dveh vidikov. Takrat je bilo videti, kot da dijaki samo stojijo, nam dajo neke liste in povedo, kam naj gremo.

Vsakemu obiskovalcu smo morali dati načrt šole, list, na katerem so bili napisani vsi programi, ki jih imamo na šoli, in nagradni vprašalnik. Malce nerodno je bilo, ker je prišlo veliko obiskovalcev, mi smo pa imeli premalo listov, zato smo morali sproti kopirati. Na koncu se je vse skupaj dobro izteklo in je bilo v redu.

Domen Dolanc 2.C

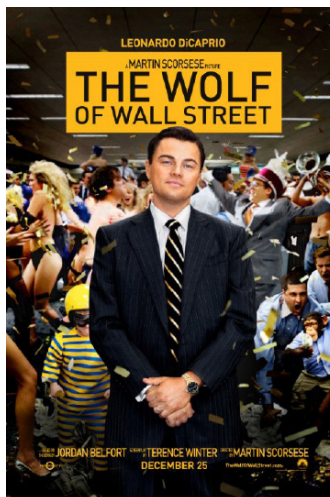
Mnenje o filmu VOLK Z WALL STREETA

Film po resnični zgodbi sledi neverjetnemu vzponu in nenehnemu iskanju užitkov Jordana Belforta (Leonardo DiCaprio), newyorškega borznega posrednika, ki s svojo veselo družbo posrednikov opehari investitorje in zasluži ogromno bogastvo. Belfort se iz mladega novinca na Wall Streetu prelevi v docela pokvarjenega mojstra napihovanja delnic in kralja z delnicami za drobiž. Absurdno zajetno bogastvo, ki si ga je bil bliskovito nagrabil, zapravlja za neskončno parado afrodiziakov: ženske, metakalon, kokain, avtomobile, ženo manekenko in legendarno življenje hlepenja in brezmejnega nakupovanja. A že ko se njegovo podjetje Stratton Oakmont vzpenja kot raketa na Luno, okoli njegovega imperija uspeha zanko zategujeta ameriška agencija za nadzor vrednostnih papirjev in FBI.

V filmu se pojavi tudi igralka slovenskih korenin Katarina Čas. Igrala je v stranski vlogi kot Chantalle. Chantalle na torzo s samolepilnim trakom nalepijo na tisoče dolarjev, ki jih nato spravi prek vseh letaliških kontrol varno v Švico. Slovenka se je v filmu pojavila večkrat s slovensko zastavo.

Film je dolg tri ure, vendar ga močno priporočam vsem gledalcem, ki se želijo dobro nasmejati in si ogledati uspeh in padec znanega borznega posrednika.

Elmedin Dautović, 2.C

Rudarji iz rogov v srca

...
Ded,
Tvojih brkov nisem vihal
in tvojih knjig nisem bral
in tvojih žuljev nisem oblagal,
pa vendar sem tudi tvoj.
V nosnicah čutim
prah premoga.

Jože Sevljak: DEDU – RUDARJU
- Odlomek –

Rudarjenje je naredilo Zasavje. Zaznamovalo je pokrajino in ljudi, ki tukaj živimo. Odločili smo se, da povežemo vse tri zasavske občine: Trbovlje, Zagorje ob Savi in Hrastnik in izvajamo dejavnosti v okviru šol ter na lokalni ravni v vseh treh občinah. Razlog za takšno odločitev leži v tem, da je izbrana tema - RUDARSTVO - tista skupna nit, ki povezuje vse tri občine že od samih začetkov rudarstva. Trenutno Rudnik Trbovlje–Hrastnik zapirajo, zagorski je že leta zaprt in rudarska dejavnost s pripadajočimi podpornimi dejavnostmi, ki je vodila in usmerjala ter dala pečat našim trem dolinam, se dokončno poslavlja.

Konec dejavnosti prinaša mnoge negativne posledice – povečuje se socialna negotovost ljudi, varnosti, ki jo je več kot 100 let nudil rudnik in z njim povezana industrija, ni več. Čeprav so leta rudarjenja na krajini pustila tudi rane, je naš namen pogledati na rudarstvo s pozitivnega zornega kota, kot del naše tradicije, naše kulture in del nas.

Skupne dejavnosti v okviru projekta, ki smo ga poimenovali RUDARJI IZ ROGOV V SRCA, so prilagojene stopnji in vrsti programa vsake šole.

Dijaki oz. učenci iščejo informacije neposredno pri »pričah« (starših, starih starših, posameznikih) in deležnikih, ki se ali so se na tak ali drugačen način ukvarjali z rudarjenjem ali spominom nanj.

Sodelovanje in povezovanje poteka na vseh ravneh (na šoli, med šolami, z deležniki iz lokalnih skupnosti ...) in na različne načine (socialna omrežja, uporaba IKT, prostovoljstvo, vključevanje v že obstoječe mreže ...).

V okviru pouka in drugih dejavnosti bodo dijaki in učenci celo šolsko leto spoznavali, raziskovali in ohranjali spomin na našo kulturno dediščino. Temo bomo vključili v obravnavane vsebine večine predmetov in tudi strokovnih modulov, nastali bodo pisni, ilustrativni izdelki, modeli in makete, delavniške risbe ipd.

S skupno zaključno prireditvijo bomo povezali in predstavili vse tri občine in sodelujoče deležnike v projektu, posamezne dejavnosti, ki so potekale celo leto ter so še dodatno spodbudili zanimanje širše javnosti za našo kulturno dediščino.

Pri izvajanju projektnih dejavnosti zaenkrat še nismo naleteli na ovire, saj se učenci in dijaki z veseljem vračajo v čas rudarjenja, spoznavajo svojo lastno zgodovino, zunanji deležniki so vedno pripravljeni sodelovati (muzeji, gasilska društva, starejši občani, rudnik ...).

Ustvarili smo si svojo spletno stran, kjer objavljamo fotografije ter kratke povzetke izvedenih dejavnosti, imamo svoj Facebook profil, preko katerega učenci in dijaki izvedo, kaj se v okviru projekta dogaja, preko Facebooka bo izveden natečaj za najboljšo fotografijo, na vsaki šoli je oglasna deska, na kateri obveščamo o dejavnostih, na spletni strani so učenci in dijaki izpolnili evalvacijski vprašalnik, s katerim bomo ob koncu projekta primerjali njihovo poznavanje naše tematike, projekt je bil predstavljen na lokalnem radiu, v lokalnih časopisih ...

Pričakujemo, da bomo z našimi dejavnostmi uresničili namen projekta: povečati zavedanje o svojih koreninah, dvigniti samopodobo dijakov in nenazadnje tudi prebivalcev naše regije, pomagati ohranjati kulturno in socialno dediščino ne samo v muzejih, ampak

predvsem v živo- med dijaki in drugimi prebivalci naših treh občin.

Koordinatorica mreže šol (STPŠ Trbovlje, OŠ Ivana Cankarja, OŠ Narodnega heroja Rajka Hrastnik, Srednja šola Zagorje)

Simona Izgoršek

E-BUGGY

Kaj je E-BUGGY?

- E-buggy je električni avtomobil, ki ga je izdelalo 8 dijakov Srednje tehniške in poklicne šole Trbovlje.
- Med njimi je bilo sedem dijakov 4. b razreda in 1 dijak 3. b razreda, vsi strojni tehniki.

Dijaki so izdelovali avtomobil v Nemčiji, v sklopu projekta Leonardo da Vinci. Dobili so delavniško dokumentacijo in pričeli z delom. Uporabljali so samo ročno orodje.

Po prihodu domov v Trbovlje so imeli predstavitev avtomobila in tiskovno konferenco, ki so se je udeležili delodajalci in novinarji.

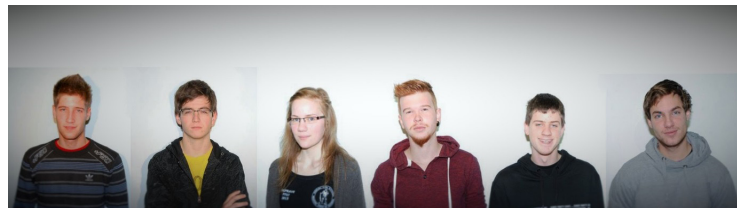
Avto so predstavili tudi na informativnem dnevu, in sicer so si ga obiskovalci lahko pogledali tudi od bliže.

Tehnične lastnosti:

- max. hitrost: 25 km/h
- zavore: hidravlične (samo spredaj- disk)
- pogon: 2 električna motorja, integrirana v zadnjih kolesih
- moč: 3 kW (1,5 kW na motor)
- šasija: jeklene cevi
- karoserija: steklena vlakna in smola
- avtomobil ima tudi smernike

Matic Kvas, 3.AB

TOC d. d. NA POTI DO USPEHA

Danes je ustvariti uspešno podjetje zares prava umetnost. Največja ovira do zastavljenega cilja je najpogostejše negativno prepričanje in nezaupanje vase, ki je po epidemiji gospodarske krize postalo še toliko bolj izraženo. Ljudje si zastavljajo kopico vprašanj in ustvarjajo probleme tam, kjer jih v resnici sploh ni. Tudi pri nas je bilo tako. Podali smo se tako rekoč v neznano. Med seboj se na začetku nismo prav dobro poznali – le na videz. Pravzaprav so nas povezali naši mentorji, saj so na podlagi ankete, ki so jo kar dvakrat izvajali na šoli, izmed vseh dijakov izbrali tiste, ki so jih s svojimi idejami najbolj prepričali.

Počasi se je podjetje začelo razvijati. Najprej smo si med seboj razdelili funkcije in določili direktorja uprave – Nejc Legvart, trženja – Amon Stopinšek, proizvodnje – Uroš Polc/Tilen Skok, financ – Jan Cestnik in kadrovskega oddelka – Mateja Napret. Sledilo je mnogo sestankov, na katerih smo razpravljali o izdelku podjetja. Lahko bi rekli, da smo imeli srečo, saj je bilo v tem obdobju nekaj hladnejših dni in tako se je porodila ideja o copatih z grelni funkcijo. Z njo pa je nastalo tudi ime podjetja – TermO Copati (TOC d. d.).

Naš namen ni le ustvarjanje dobička, temveč tudi pomoč ljudem, sploh starejši generaciji, ki ima pogostejše težave s hladnimi nogami. Trenutno je podjetje oz. delniška družba v fazi prodaje delnic, zato vabimo vse, ki bi nam želeli z nakupom delnic (cena delnice je 10€) pomagati pri uresničitvi ideje, da to storijo na sedežu naše šole – STPŠ Trbovlje oz. nas kontaktirajo preko naše Facebook strani, kjer so navedene vse dodatne informacije.

Do danes smo dobili ogromno pozitivnih odzivov. Ljudje pa so bili še posebej navdušeni nad prototipom, ki je bil predstavljen tudi v eni izmed oddaj RTV Slovenija. Posnetek si lahko ogledate na spletni strani Srednje tehniške in poklicne šole Trbovlje. Prejeli smo precej klicev in zelo nas veseli, da je povpraševanje po copatih, ki nas bodo greli v mrzlih dneh, tako veliko.

Smo skupina dijakov (od 2. do 4. letnika smeri strojni tehnik, elektrotehnik in računalniški tehnik) in verjamemo, da nam bo kljub naši neizkušenosti in številnim preprekam na koncu vseeno uspelo doseči zastavljen cilj.

Kolektiv podjetja TOC d. d.

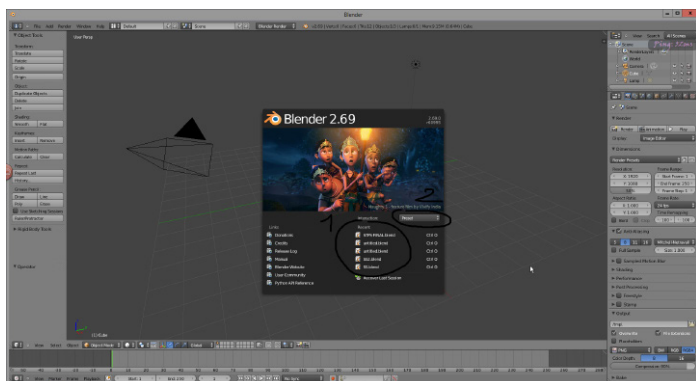
3D-OBLIKOVANJE IN ANIMIRANJE

Preden začnemo s kakršnim koli 3D-oblikovanjem, se moramo najprej odločiti za program, ki ga želimo uporabiti. Nekateri izmed popularnejših so:

- Maya
- 3DSMax
- Blender

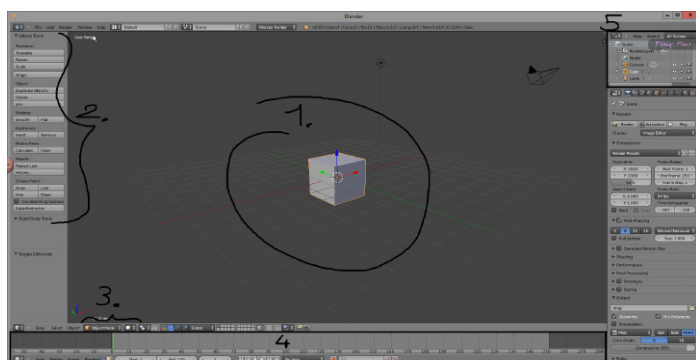
Izmed teh treh naštetih programov je samo Blender brezplačen, zato vam priporočam tega.

Ko odpremo program Blender, se nam pokaže takšno okno:

- 1 – Nazadnje ustvarjeni projekti (odpremo z levim klikom miške)
- 2 – Izbira med formatom projekta (podpira projekte, uvožene iz 3DS in Maye)

Če nismo ustvarili še nobenega projekta ali pa želimo napraviti novega, preprosto kliknemo kamor koli na ekran razen na polje, označeno s »3«.

Sedaj vidimo na ekranu:

- 1 – Urejevalno polje
- 2 – Pripomočki
- 3 – Način pogleda objekta
- 4 – Časovnica in pripomočki zanjo
- 5 – Pregled objektov

Preden pričnemo urejati, si moramo zapomniti nekaj pomembnih bližnjic za funkcije.

• TAB (Tabulator) – Zamenjava načina – Urejevalni način/Objektni način

• X – Brisanje (robov, premic, ploskev – medtem ko smo v urejevalnem načinu)

• desni gumb miške – Izbiranje

• sredinski gumb miške – Rotacija

• »SHIFT« + sredinski gumb miške – Premikanje po ekranu

• »CTRL« + sredinski gumb miške – Približevanje/Oddaljevanje

• Z – Spreminjanje med mrežastim in navadnim pogledom

• E – Podvojitev premic/stranic/robov

• C – Pripomoček za natančnejše izbiranje stranic/robov/premic

• B – Hitra izbira stranic/robov/premic

• A – Izbira vseh elementov oz. odstranitev izbire

• »CTRL« + S – Shranitev projekta (Obvezno moramo po pritisku te bližnjice pritisniti »Enter« oz. levi gumb miške, da potrdimo.)

• I – Vstavitve »KeyFrame« oz. začetne in končne pozicije elementa (Uporaba pri animiranju. Predstavlja možnost, da določimo dva okvirja »Frame«, na osnovi katerih program dokonča ostale.)

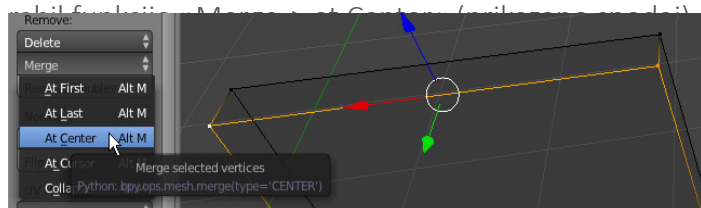
- R – Rotacija objekta (Med uporabo tega lahko zaklenemo objekt na določeno os s tipkami »X Y Z«)
- P – Uporabi se, kadar želimo preveriti razsvetljava na objektih.
- S – Povečava/Pomanjšava objekta, je premo sorazmerna med vsemi stranicami.
- G (Grab) – Primemo objekt in ga premaknemo kamor koli na ekranu.
- H – Skrije izbran element (del elementa)
- »ALT« + H – prikaže skrit element
- N – lastnosti
- Številčne tipke (NUM) na desni strani tipkovnice.

Ustvarjanje logotipa STPŠ

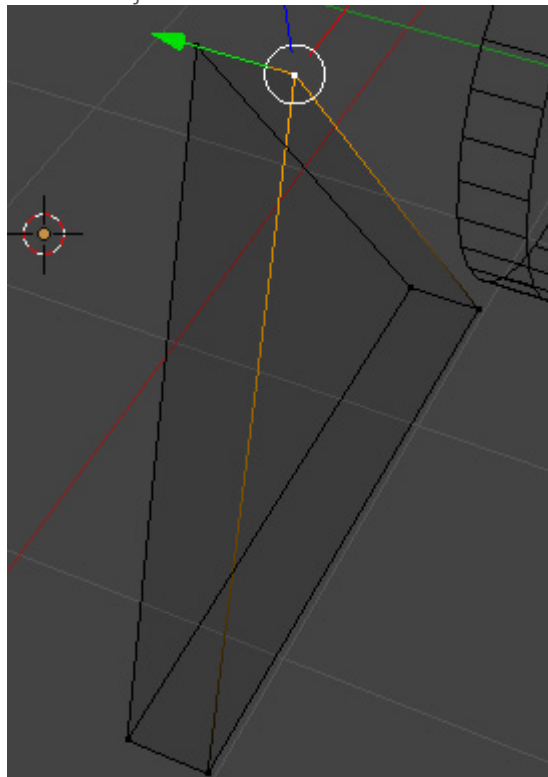
Najprej sem na prazno urejevalno podlago vnesel cilinder. Nato sem ta cilinder rotiral po X-osi za 90°. Skupaj sem ga stisnil na približno ¼ celote. Nato sem vnesel še en cilinder, ga rotiral po X-osi za 90°. Velikost sem mu zmanjšal toliko, da je bil približno v pravem razmerju z malim krogom v logotipu.

Nato sem vstavil še kocko, iz katere sem ustvaril puščico v logotipu. Kot prejšnja dva sem tudi tega stisnil skupaj na približno četrtno celotnega elementa.

Nato sem izbral prva dva robova na levi strani in upo-

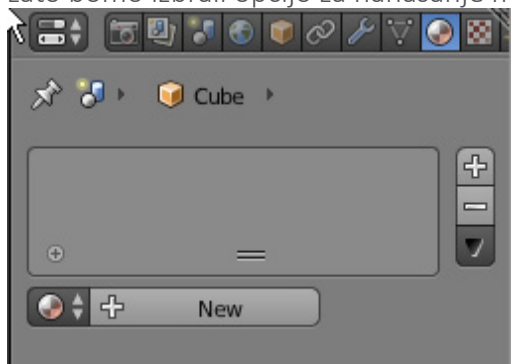
Na koncu je bila kocka videti takole:

Seveda jo je bilo potrebno še malo spremeniti, da se je prilegala ostalima dvema elementoma in še pomembneje- logotipu STPŠ.

Nato smo nared, da pobarvamo naš logotip. Za to izberemo posamezen element ter nanj nanesemo material.

Začnimo s trikotnikom. Na sliki logotipa je bela barva, zato bomo izbrali opcijo za nanašanje materiala.

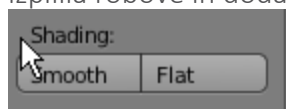
Kot vidimo, nimamo še nobenega materiala. Zato pritisnemo na »New« in na spodnjem oknu določimo barvo.

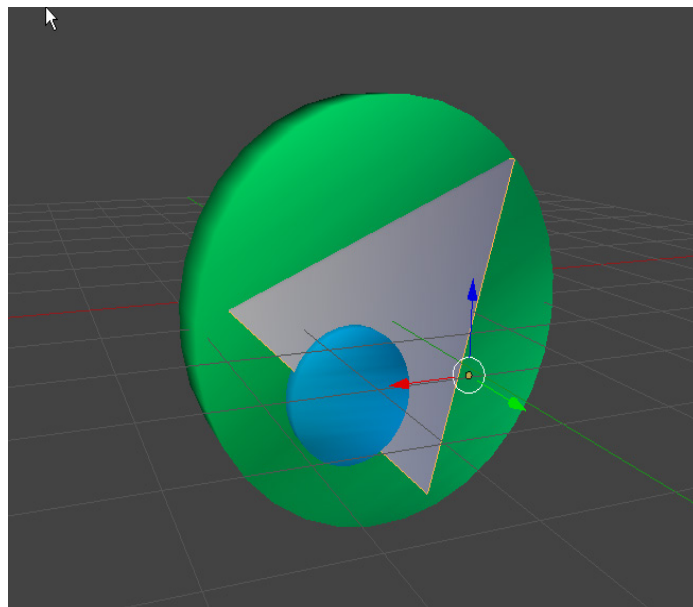
Sedaj se nam naš objekt pobarva z izbrano barvo. (Lahko bi ga pobarvali ročno, da bi dodali še kakšne detajle, ampak za to bi potrebovali »UV Mapping«, kar pa je malo prekompleksno za to delo.)

Sedaj pa vse ponovimo z ostalima elementoma. Velik krog je zelene barve, manjši pa modre.

Čisto na koncu lahko uporabimo funkcijo Smooth, ki bo izpilila robove in dodala lep zaključek.

Ko logotip sestavimo, bi moral biti videti takole:

Animiranje

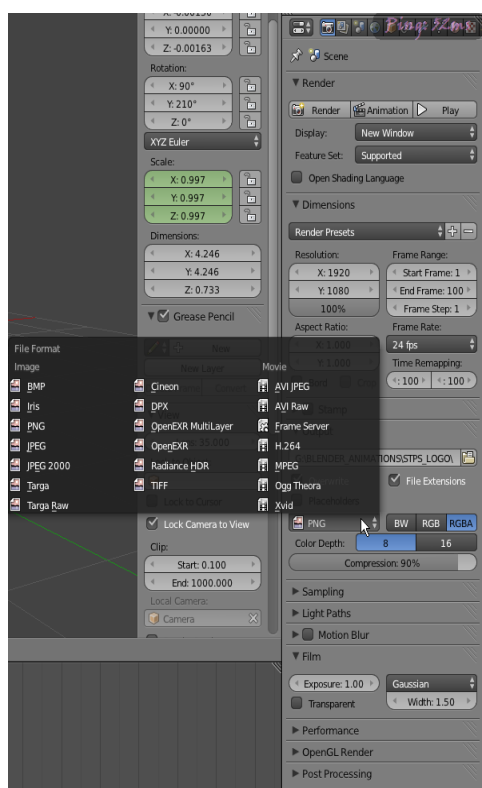
Animiranje je malo zahtevnejši proces. Opisal bom, kako sem zanimal naš logotip.

Najprej sem se odločil, da se bo zeleni krog povečal iz majhne pike, nato od zgoraj prileti mali modri krog, tega malo pred stikom ujame puščica, ki dokonča logotip. Nato se iz zraka spusti napis STPS Trbovlje. (Na žalost šumniki v tem programu ne delujejo.)

Najprej sem določil, da bo animacija trajala 100 slik. ($100 / 24 = 4,1$ sekunde)

Nato pa preprosto postavimo objekte v njihovo prvotno stanje, vstavimo »KeyFrame« in nato na njihovo končno pozicijo ter vstavimo še zaključni »KeyFrame«.

Izvoz animacije

Tukaj imam prikazane funkcije za izvoz animacije. Pomembno si je zapomniti, da spremenimo ciljno mapo, ker je sistemsko nastavljena na »Temp«, katere datoteke pa se POBRIŠEJO po zaprtju programa. Izberemo tudi med dvema tipoma izvoza: slikovni ali video. Razlika je le v tem, da če izvažamo daljše animacije, se lahko kaj pokvari in moramo začeti znova - v primeru izbire video tipa. Če pa izberemo slikovni tip, pa preprosto nastavimo, da izvažajo od zadnje slike naprej.

Ko smo vse nastavitve nastavili, po našem občutku pritismo na zgornji gumb »Animation«, ki začne izvažati slike /video v dano mapo.

Če smo izbrali slikovni stil, lahko slike preprosto združimo v kakršnem koli urejevalniku video posnetkov, kot na primer WindowsLive Movie Maker.

Tomaž Jerman, 2.C

Projekt XOOLTIME

Naša šola se je z letošnjim šolskim letom vključila v projekt XOOLTIME. Gre za projekt, pri katerem profesorji učijo s pomočjo tablic. Vsak učenec prejme tablico, vendar ne zastoj. Tablica XOOLTAB naj bi stala 300 €, od tega pa mi oziroma naši starši plačajo 130 €. Po dveh tednih uporabe tablice se mi zdi, da tablica ni vredna 300 €, saj za takšen denar dobimo občutno boljšo tablico. Verjetno smo samo »poskusni zajčki«. Tudi aplikacija XOOLTIME se ne odziva tako, kot je treba, sploh med poukom, ko je pravilno delovanje nujno. Zadeva je takšna, da lahko dijaki do te aplikacije dostopamo tudi preko računalnika oziroma spleta. Čemu torej tablični računalniki? To se sprašuje celoten razred ... Ugotovili smo, da se da takšno tablico kupiti tudi za okoli 100 €.

Celoten projekt se mi zdi super ideja, vendar bi morali bolj pametno premisliti, kako bo to potekalo, kakšne pripomočke ponuditi dijakom, ter razmisliti tudi v finančni smeri – vsak si tablice tudi ne more privoščiti. Predvidevam, da bodo tablice uporabne kakšno leto, nato pa bodo samo še za v smeti, saj niso narejene kvalitetno.

Roberto Kolobarič, 2.C

ANG

Nature respects those who respect her

21st century, time of great technological advances. With technological breakthrough our capabilities to affect nature have greatly increased. Some doubt if we should even possess such abilities.

Today, environmental movements take after »Feng shui« concept of balance. However, the fact to the matter is that climate of Earth has never been and never shall be stable. When a planet passes few millennia without extreme weather phenomena that does not prove prolonged stability. Only difference is that today we are not powerless to stop or to alter certain weather phenomena. Many types of weather manipulation have been used for a very long time. Take cloud seeding, for example, it has been used for a very long time (since 1950's) and can greatly increase environmental stability for people who live in areas where rain isn't too balanced around the year. There are also some even more extreme ideas like heating or cooling of certain parts of hurricanes with microwaves to decrease their strength.

With that said I conclude that today's environmental movements are kicking up a fuss without a good reason as we will not be able to stabilise climate using »green technology« alone.

Andrej Bombek, 4.C

ANG

By destroying the nature, we're destroying ourselves

We humans are proud about the fact that we are the most evolved species. We think we can do everything, even control the nature. However, by controlling it, we are destroying the natural order of things and thus we're destroying ourselves.

For example, rain forests are being destroyed to make room for roads and highways. By doing that, not only trees and animals are killed, but we are also destroying a source of oxygen and replacing it with toxic fumes exhausted by cars and other vehicles.

Because of that and many other reasons, we now have global warming. Winters are colder, summers are hotter and the transition between the seasons is almost gone. It goes straight from winter to summer.

As a result of that, there are new illnesses and we are destroying ourselves.

Domen Lanišnik, 4.C

Graffiti is a form of art

Have you ever noticed drawings on abandoned buildings or just on a piece of rubble when you were working through an urban part of the city? Well, what you saw was graffiti and believe it or not it is illegal despite very rarely being offensive or inappropriate.

Graffiti is usually made using spray cans and it takes up a lot of the creator's time, and while most people find it beautiful or even inspiring, some people are downright annoyed with it. Graffiti can represent pretty much everything ranging from pictures of nature to even abstract art. Graffiti is considered illegal since the artists most likely do not own their "canvas" and so it is usually removed. It is pretty much like painting on paper, the only difference is the canvas and the size. Some artists have been doing graffiti for a very long time and so they can truly make a masterpiece, but still it is disliked by some members of the community.

To sum up, while graffiti is illegal it still could be easily considered a form of art. Some countries have different laws regarding graffiti and some even encourage it. Law or no law, people will remain making pictures on buildings.

Žan Medved, 4.C

Bowling

Bowling je v angleščini izraz za več vrst podobni iger, predvsem balinanje, kegljanje in bowling. Pri nas je to šport, pri katerem igralec vrže oz. zakotali kegljaško žogo po stezi proti tarči. Ta tarča so keglji, ki ji je 10 in so postavljeni v trikotniku, tako da se število kegljev večja proti koncu steze. To je najbolj poznana vrsta, drugače pa poznamo še več vrst bowlinga.

Bowling so poznali že stari Egipčani in Rimljani v svoji primitivni obliki. To vemo iz različnih najdenih artefaktov iz Egipta, ki so jim določili starost nekje med 3000 in 5000 let. Takrat so bile žoge narejene iz snopa koruze, ki je bila obdana z usnjem in povezana z vrvjo. Vrv je bila najverjetneje narejena iz rastlinskih vlaken. Nekatere žoge pa so bile narejene tudi iz porcelana. To pa nakazuje, da so bile te žoge bolj verjetno zakotaljene po tleh kakor pa, da so jih metali. To sklepajo predvsem zaradi materiala in teže.

V Mali Aziji in Rimskem imperiju sta se razvili dve zelo podobni igri, ki danes spominjata na balinanje. Namen tiste igre je bil metanje kamnov čim bližje drugim kamnom.

Poznamo več vrst kegljanja s keglji:

* Z desetimi keglji: največji in najtežji keglji, ki jih podremo s kroglo z luknjami za prste.

* Z devetimi keglji: Ponavadi imajo keglji na vrhu pritrjeno vrvico, igra se s kroglo brez lukenj za prste.

Urban Klinc, 2.C

Šport

Športni dan - smučanje na Krvavcu

V sredo, 12.2.2014, smo imeli na šoli organiziran športni dan. Na izbiro smo imeli igranje bowlinga v Zagorju, pohod na Podmejo, plavanje v Atlantisu in smučanje na Krvavcu. Jaz sem se odločil za slednje. Okoli sedme ure zjutraj je avtobus krenil proti Zagorju, kjer je pobral še nekaj smučarjev, nato pa smo se skupaj odpravili proti Krvavcu. Pot smo si krajšali s spremljanjem smukaškega nastopa žensk na olimpijskih igrah v Sočiju. Kmalu smo prišli na cilj, ki smo ga že vsi nestrpno čakali. Na avtobusu smo prejeli še navodila profesorjev, kako se obnašati na smučišču. Ko smo prispeli, smo se hitro oblekli in opremili, hkrati pa smo spremljali tudi nastop Tine Maze, ki je na koncu osvojila prvo mesto in postala olimpijska prvakinja v smukaški disciplini. Nato smo vsi navdušeni nad odličnim rezultatom odšli na gondolo, ki nas je odpeljala do smučišča. Ko smo prispeli, smo si hitro namestili smuči in se v skupinah odpravili proti vrhu. Najprej smo se s sedežnico odpeljali do vrha, ki je visok skoraj 2000 m, od koder smo pričeli s smuko. Vreme nam sicer ni bilo najbolj naklonjeno, saj smo zelo redkokdaj zagledali sončne žarke, vendar nas to ni oviralo. Med smučanjem nam ni bilo dolgčas in čas je zelo hitro mineval. Proge so bile odlično urejene, zato smo med vožnjo zelo uživali. Nekajkrat smo si privoščili tudi odmor za malico in nekaj počitka, med katerim smo lahko občudovali čudovit pogled na celotno smučišče in okoliška gorovja. V petih urah smučanja nam je uspelo preizkusiti skoraj vse proge, ki so bile na voljo. Uspeli pa smo preizkusiti tudi snežni park. V njem so bile skakalnice vseh velikosti. Nekaterim so skoki uspeli, drugim malo manj. S posebno kamero smo tudi posneli nekatere skoke in vožnjo po smučišču. Med smučanjem smo se vsi zelo zabavali. Na koncu smo si vzeli še nekaj časa za fotografiranje zasnežene pokrajine in smučišča, nato pa je napočil čas za odhod proti dolini. Okoli tretje ure smo se izmučeni, vendar polni dobrih vtisov odpravili proti domu.

Matic Obrez, 3.C

Šport

Zimske olimpijske igre

Letošnje zimske olimpijske igre so potekale v Sočiju. Bile so zelo zanimive, a hkrati tudi zelo napete, še posebej takrat, ko so nastopali slovenski tekmovalci. Najlepše je bilo, ko so slovenski tekmovalci dobili medaljo. Olimpijske igre sem gledal vsak dan. Te zimske olimpijske igre so bile za slovenske tekmovalce najuspešnejše. Prvo olimpijsko medaljo za Slovenijo je dobil Peter Prevc. Bil je na 2. mestu. Zadnjo olimpijsko medaljo za Slovenijo je osvojil Žan Košir. Dobil je srebrno medaljo. Slovenci so v Sočiju dobili osem medalj. Dobili smo dve zlati, dve srebrni in štiri bronaste. Dobitniki medalj so bili Peter Prevc (2 medalji), Tina Maze (2 medalji), Teja Gregorin (1 medalja), Vesna Fabjan (1 medalja) in Žan Košir (2 medalji). Ne smo pa pozabiti tudi na slovenske hokejiste, ki so na igrah osvojili 7. mesto. Največ medalj so osvojili Rusi. Skupaj so dobili 33 medalj (13 zlatih, 11 srebrnih in 9 bronastih). Med potekom olimpijskih iger je bilo kar nekaj poškodb. Prireditelji so imeli težave s temperaturami. Moja najljubša država na olimpijskih igrah so bile Združene države Amerike. Prvi dan tekmovanja, 8.2., sem gledal vse tekme, ki so bile na sporedu. Drugi dan tekmovanja sem si ogledal le smučarske skoke. Takrat je Slovenija osvojila tudi prvo medaljo. Dobil jo je Peter Prevc, ki je bil 2. Bil sem vesel. Dva dni pozneje sta Vesna Fabjan in Teja Gregorin osvojili bronasti medalji. Dan kasneje pa smo dobili prvo zlato medaljo na olimpijskih igrah 2014. Osvojila jo je Tina Maze. Peter Prevc je 15.2. dobil še drugo medaljo na OI 2014. Nato je sledila še ena zlata medalja, ki jo je zopet dobil Tina Maze. Žan Košir pa je osvojil zadnji dve medalji v Sočiju, in sicer najprej bronasto, nato pa še srebrno. Za vse medalje, ki so jih osvojili naši tekmovalci, sem bil zelo vesel. Najbolj smešno je bilo, ko je komentator skoraj jokal, ko je Tina pripeljala na cilj. Komaj čakam naslednje zimske olimpijske igre. Zimske olimpijske igre so meni bolj všeč kot letne. To pa zato, ker so vsaj zame bolj zanimive. Upam, do bodo na olimpijskih igrah 2018 slovenski tekmovalci osvojili kar nekaj medalj.

Marko Obolnar, 1.C

Ženeva

16. 3. 2013 smo nekaj minut čez 20. uro z avtobusom iz naše prestolnice krenili na pot v Ženevo na 83. avtosalon. Pred nami je bila 800 km dolga in zelo dolgočasna pot po avtocesti. Vodič nam je postregel z osnovnimi informacijami o poti in na kratko predstavil svoje izkušnje z obiskom salona iz prejšnjih let. Že po nekaj minutah vožnje po avtocesti sem se naveličal spremljanja okolice, zato sem si nadel slušalke in zadremal.

Malo pred predorom pod Mont Blancom se je prek mikrofona zopet javil vodič. Rahlo omotičen od dremanja sem si snel slušalke in mu prisluhnil. Predstavil nam je nekaj podatkov o požaru, ki se je zgodil v predoru leta 1999. V nesreči je umrlo 41 oseb, tunel pa je bil za promet zaprt kar tri leta. Po ponovnem odprtju so zato predpisali številne varnostne ukrepe. Pred vstopom morajo vsa večja vozila zapeljati skozi poseben objekt, ki izmeri temperaturo vozila. Vse skupaj je podobno garaži s svetlimi lučmi na obeh stenah.

Vožnja skozi predor je bila zaradi vseh varnostih postopkov, opozoril o omejitvi hitrosti na vsakem koraku in številnih kamer kar malce strašljiva.

Malo po sončnem vzhodu smo prispeli v Ženevo. Pred odprtjem salona smo imeli še nekaj časa, zato smo se zapeljali do avtobusne postaje ob jezeru in odšli na kratek sprehod po starejšem delu mesta. Vse trgovine so bile še zaprte, na ulicah pa razen nas ni bilo žive duše.

Do letališča, zraven katerega se nahaja salon, smo prispeli malo pred odprtjem. Vodič nam je razdelil vstopnice, nato pa smo se odpravili proti enemu izmed vhodov v salon. Že pred samim vhodom je bila nepopisna množica ljudi, ob odprtju salona pa se je gneča le še povečala.

Najprej smo si nameravali ogledati halo s Ferrarijevimi vozili, ki so bila tik ob našem vhodu. Več kot očitno pa nismo bili edini s takšno idejo. Okoli avtomobilov se je nabralo toliko ljudi, da si moral imeti srečo, če si za trenutek s pogledom ujel kakšno izmed mojstrov iz Maranella.

Zato smo se najprej napotili k manj obleganim znamkam.

Malo manj zanimanja je bilo za »cenejša« in predelana vozila, tako da si se lahko z nekaj sreče ob vozilu slikal sam.

Veliko težav mi je pri fotografiranju povzročala svetloba. Zaradi neštetihi luči na stropu in bleščeče pločevine avtomobilov je bilo potrebno kar nekaj poskusov, da je nastala spodobna fotografija. Pomembno je bilo tudi to, da si ujel pravi trenutek. Čeprav so bili avtomobili pri miru oziroma so se počasi vrteli na okrogli plošči, se je velikokrat zgodilo, da sem namesto avtomobila v objektiv ujel kakšnega izmed mimoidočih.

Hitro se je približevala ura odhoda iz Ženeve. V lovu za spominkom smo zapustili prizorišče in se sprehodili do letališča. Razen atlasa v francoščini nismo uspeli najti ničesar, kar bi omenjalo Ženevo. Iskanje spominka se je zato nadaljevalo na podzemni železnici, ki leži nasproti letališča. Med hitrim pregledom trgovin je bilo že videti, da zopet ne bo nič. Naleteli smo na majhno trafiko, ki je v svoji ponudbi imela tudi nekaj razglednic z motivom obiskanega mesta. Ker je bil čas odhoda že zelo blizu, smo se morali zadovoljiti z njimi.

Na poti proti Sloveniji smo se ustavili še v Chamonixu. Mesto v večernih urah ni ravno turistična atrakcija, zato smo se na hitro sprehodili po glavni ulici in odšli na čaj v bar, ki je imel še nekaj praznih miz. Cene so bile zelo zasoljene, skodelica zelenega čaja je stala nekaj čez 3 €. Preostanek poti do naše prestolnice sem v večji meri prespal. V Ljubljano smo prispeli ob 6. uri zjutraj.

Amon Stopinšek 3. C

Irska - dežela sanj

Vsakdo najbrž ve, kje je Irska ... Irska se mi je vtisnila v spomin zaradi uspešnih podjetij, visokih cen, dobrega piva, dobre glasbe, lepe pokrajine in izjemne knjižnice, kjer je bil posnet tudi del Harryja Potterja. Čeprav nisem ravno pivec alkoholnih pijač, lahko rečem, da je guinness moje najljubše pivo, in izdelujejo ga prav na Irskem, v Dublinu.

Irska je otoška država, ki pokriva pet šestin otoka Irska. Notranjost Irske je porasla z bujnimi travniki in pašniki. Samo 9,6 % površine države predstavljajo gozdovi, kar je takoj za Islandijo z 0,3 %. Zato se ji tudi reče »zeleni otok«.

Malo o guinnessu

Podjetje je ustanovil **Arthur Guinness** leta 1759, leta 1769 so prvič odposlali sode piva v Veliko Britanijo. Guinness je **najbolj prodajano pivo** na Irskem in tudi po svetu. Podjetje letno zasluži 2 biljona €. Arthur Guinness je bil tako prepričan v svoj produkt, da je povedal, da se bo prodajal še naslednjih 9000 let. Sedaj je že minilo 255 in verjamem, da bo dočakal še 8745 let.

Pri Guinnessu imajo poseben princip točenja, kar ti v muzeju tudi pokažejo in »naučijo«. Točenje guinnessa mora trajati 199,50 sekund. To je rezultat točenja pod 45 stopinjami, tako ti bo pivo šlo vse do harfe, ki je njihov logotip. Ko prideš do logotipa, prenehaš, nakar sledi premor in po pavzi je zopet točenje pod kotom 45 stopinj, s tem pride na vrh sloj pene. Pivo bi moralo imeti točno 6 stopinj C. To je ključnega pomena, saj so Irci »hudi«, če vidijo, da ga točijo na napačen način.

Pri Guinnessu imajo poseben princip točenja, kar ti v muzeju tudi pokažejo in »naučijo«. Točenje guinnessa mora trajati 199,50 sekund. To je rezultat točenja pod 45 stopinjami, tako ti bo pivo šlo vse do harfe, ki je njihov logotip. Ko prideš do logotipa, prenehaš, nakar sledi premor in po pavzi je zopet točenje pod kotom 45 stopinj, s tem pride na vrh sloj pene. Pivo bi moralo imeti točno 6 stopinj C. To je ključnega pomena, saj so Irci »hudi«, če vidijo, da ga točijo na napačen način.

Okus guinnessa

Vsi pravijo, da je pivo Guinness najboljše na Irskem, kar so potrdili tudi nekateri, ki so testirali pivo v drugih državah. Guinness je precej »občutljiv« na transport. Zato, če boste kdaj na Irskem, si morate privoščiti domačega guinnessa.

Mesto

Velika podjetja, kot so Google, Twitter in Facebook, se nahajajo v Dublinu. Po mestu se sprehajajo taksisti, poslovneži, ljudje, ki hitijo od enega konca do drugega in se le ustavijo ob kakšni StarBucks restavraciji, da popijejo kavico. Ljudje preveč hitijo in vsi so nekaj kupovali, kot da bi bilo konec sveta. Res pa je, da je bilo to malo pred novim leto. Ravno to mi ni bilo všeč, da je bilo toliko ljudi, da so vsi hiteli in niso videli lepote, kako je bilo vse okrašeno, kako so ljudje peli na ulici in zbirali denar. V Dublinu ne vidiš ravno veliko avtomobilov, predvsem se uporablja taksi ali avtobusni prevoz. Taksist nam je povedal, da okoli 96 % ljudi uporablja taksi, ostali 4 % imajo lasten avto v Dublinu.

Kje je Slovenija, vpraša taksist

Zelo zanimiv je bil pogovor s taksistom, ki je doma iz Nigerije. Ko smo se pogovarjali, nas je vprašal, od kod smo. Povemo mu, da smo iz Slovenije. In nas vpraša, če je to Slovaška (You mean Slovakia!?!?) . Takoj mu vse razložimo in povemo, kje je Slovenija. Nakar nas vpraša, koliko prebivalcev ima ta Slovenia. Povemo mu, da ima malo več kot 2 milijona, in nas pogleda, kaj samo 2 milijona? (What, no way, 2 million, only 2 million?!? Are you sure?) Začudeno pove, da je samo v njegovi ulici živelo 2 milijona ljudi. Potem nas pa še vpraša, če imamo v tej državi sploh predsednika. :)

Zakaj gredo "vsa" velika podjetja na Irsko?

Najbrž ste se vprašali, zakaj gredo ravno tja. Povsem preprosto. Najprej zaradi davkov, ker so veliko nižji kot v drugih državah. Potem pa zaradi podnebja. Na Irskem ni nikoli pretoplo kot tudi nikoli premrzlo. To sta ti dve stvari, zaradi katerih velika podjetja prihranijo na milijone evrov.

Malo v Googlu

Vsa večja podjetja imajo svoje zgradbe v Dublinu. Google je največji z več kot 2700 zaposlenimi, tremi velikimi zgradbami z lastno hrano 24/7, fitnesom, igralnicami za sprostitev, kavnimi aparati in še in še. Na žalost slik nimam, ker slikanje v notranjosti ni dovoljeno.

Trinity College Library

Največja knjižnica v Dublinu, ki je bila zgrajena nekje med 1712 in 1732, je dolga 65 m. V njej se nahaja več kot 200000 najstarejših knjig. V tej knjižnici je bil posnet tudi del filma o Harryju Potterju.

Lepota klifov

Irska ima kar nekaj klifov. Največji je Slieve League ali Slieve Leag in meri kar 601 meter, a vseeno ni tako znan kot Cliffs of Moher. Irska je priljubljena tudi pri ljubiteljih surfanja, ki prihajo iz različnih koncev sveta.

*Klifi nastanejo tako, da morje s svojo močjo spodjeda obalo. Tako nastanejo različno navpični in strmi klifi.

Cene in kazni

Cene me ravno niso presenetile, saj sem vedel, da bo vse drago: pivo stane okoli 5 €, jogurt okoli 1 € itd. Najbolj so me presenetile visoke kazni, ki jih imajo. Od 100 € do 1000 € (odvisno, kje se nahajaš) v primeru, da ne pobereš iztrebka od psa, in 100 €, če imaš noge na sedežu, ko se voziš z vlakom. Ni slabo, tudi v Sloveniji bi lahko imeli takšne kazni.

Temple Bar, eden najbolj znanih barov na Irskem

Znana pivnica ima živo dnevno glasbo z različnimi glasbeniki. Tu zagotovo ne manjka dobre volje, popivanja, petja in plesanja. Prav tako je bil v Temple Baru posnet del filma P.S. I Love you.

Zakaj Irska?

Šel sem na Irsko obiskat svojega brata, saj se že dolgo nisva videla - vse, od kar je šel delati za novo podjetje. Pri njem sem bil samo 4 dni in nisem tako veliko videl, kot bi sicer lahko. Irska ima polna prelepih krajev, ki jih moram še obiskati in zagotovo se za vsakogar kaj najde. Nič hudega, poleti ga grem zopet obiskat in na moji »to-do« listi je surfanje, pa še marsikaj drugega :).

Borut Udovič 3. C

TOC d.d.

Termo Copati

Termo Copati

z grelna funkcijo

